

Fredag 19 mars

Gudrun Schyman

kommer till Lund den 20 mars, alltså nu på lördag. Hon gör det i samband med partidistriktets årskonferens på Fakiren. Den är offentlig och vi vill särskilt rekommendera ett besök halv ett, för då ska Gudrun enligt planerna hålla sitt tal.

Det blir presskonferens också, och VB återkommer nästa vecka med referat av både talet och konferensen. Fast förhoppningsvis har nu då redan hunnit läsa om det förra i morgontidningarna, för det vore bra om Gudrun Schyman fick större uppmärksamhet nu än när hon var i Malmö förra veckan. Det hade ordnats presskonferens ute på Lernacken, för att hon skulle få uttala vänsterpartiets kända åsikter om Öresundsförbindelsen mot en anslående bakgrund, men reportrarna lär ha haft svårt att hitta dit. Fakiren borde vara lättare.

Fot & cykel-

folket har årsmöte nästa vecka och har skickat ut en kort men intressant verksamhetsberättelse. Det är i princip samma gäng som håller i gång aktiviteterna år efter år men det gör de bra.

Den originellaste men kanske angelägnaste insatsen är att man har skrivit till det forskningsbefrämjande organet Nutec och äskat pengar till "satsning på ny helsvensk cykelbelysning som även fungerar under svenska väderförhållanden". Vidare har man besökt Knutpunkten i Helsingborg och funnit cykelställ med 50 cm mellan platserna. En av orsakerna till det allt vanligare oskicket att ställa cykeln på eget stöd (varvid man ofta blockerar två ställ och därtill riskerar att cykeln blåser omkull) är det är bökigt att klämma sej in eftersom nästan alla cyklar numera har växel och handbroms med åtföljande vajrar. Något som den bilorienterade gatuförvaltningen i Lund inte tycks ha noterat.

Eller så gör de inget trots att Fot & cykel folket har tryckt på. För det gör de ofta i olika ärenden fast med skiftande framgång.

Medlemsavgiften är oförändrat tio kr och två kr för ytterligare hushållsmedlem. Finns det någon förening som är billigare?

Den skånska infrastrukturen

Bertil Persson, moderat riksdagsledamot från Malmö, hade en gammaldags vpk-lösning på några av de konflikter som visar sig i synen på Skånes infrastruktur. Han tyckte att alla skulle få allt! Bro mellan Malmö och Köpenhamn, givetvis. Men varför inte också tunnel Helsingborg-Helsingör och ett antal nya färjelinjer?

Vän av ordning kan invända att det kan bli problem med finansieringen.

"Angeläget"

Bertil Persson framförde sina synpunkter på ett möte om hur man skall investera för Skånes framtid i riksdagen i tisdags. Det var Rolf Clarksson från Helsingborg, moderat trafikpolitiker, som inbjudit sina skånska kolleger till "ett seminarium i en aktuell och angelägen fråga", som det stod på kallelsen. Sådana sammankomster pågår lugnt och stilla samtidigt med rykten om nyval och annan tivolioredda i riksdagshuset.

Med tanke på initiativtagaren var naturligt med en viss slagsida. Jansson, en göteborgare som är VD för Helsingborgs hamn var inledare tillsammans med Jan Danielsson från Öresundskonsortiet och professor emeritus i trafikplanering Bo Björkman vid Tekniskahögskolan i Stockholm.

Helsingborg i synnerhet

P-O Jansson talade sig varm för sjöfarten i allmänhet och för Helsingborgs hamn i synnerhet. En sympatisk sida av hans argumentation var att han inte såg något behov av "broen". Den blir dyr och åkerierna har enligt Jansson inget intresse av den. De söker sig numera till långa sjölinjer och korta vägsträckor. En färjelinje mellan Helsingborg och Tyskland skulle därför vara intressant. Rostock har många fördelar som mål, främst att man undviker trafikproppen norr om Hamburg.

Önskelistan på trafikinvesteringar innehöll motorväg hela E6 från Trelleborg till Oslo, modernisering av E4 i nuvarande sträckning, dubbelspår på Västkustbanan till riksbangård Syd högt uppe i tratten, som han uttryckte det. Han menade troligen Åstorp eller möjligen Hässleholm.

Bo Björkman hade samma syn på riksbangården. Den borde

byggas i Hässleholm, Åstorp eller så högt upp som i Alvesta för att ge flexibilitet. Björkman talade sig varm för trafikinvesteringar där det bor många människor. Det är som han sa, sådana som kör på vägarna eller åker tåg och buss. Satsningen på södern och storstäderna är kloka och lönsamma. I glesbygden blir det mest välmenad regionalpolitik. Därmed gjorde han tummen ner för t.ex. Bottniabanen och för Veda-bron över Ångermanälven.

"Omskakad VD"

Brovännerna har blivit rejält omskakade av koncessionsnämndens negativa utlåtande. Det märktes tydligt på Öresundskonsortiets VD, Jan Danielsson, som var sur och obalanserad. Han verkade tycka att nämnden hade lagt sig i saker den inte hade med att göra och att bron skulle byggas eftersom det finns ett beslut att bygga en bro. Danielssons enkla filosofi var att det som är av regionalt intresse är också av riksintresse, och bron var enligt honom av stort regionalt intresse. Det verkade som om irritationen också omfattade brovännerna i riksdagen. De var rätt sura.

Det var svårt att märka någon djupare förståelse för hur allvarliga konflikterna mellan trafik och miljö är i Skåne. Att den saknas hos Jan Danielsson förvånar kanske inte, men det är oroande att t.ex. miljödelegation Västra Skånes och forskarnas kunskap gjort så lite intryck på politikerna.

Långt till helhetssyn

Jag tror att innan den förståelsen finns så kommer man inte att kunna uppnå den helhetssyn som behövs för en gemensam skånsk trafikstrategi.

Till sist en liten illustration: Helsingborgs hamndirektör ville ha motorväg till Trelleborg. Det är inget som trelleborgarna själva prioriterar!

Rolf L. Nilson

Krig och fred i byggnadsnämnden

De våldsinspirerade gatu- och kvartersnamnen för det blivande Annehemsområdet på norr riskerar att bli än värre, som om inte hela norra Lund redan präglas av våldsamma namn - Oscarshem av dansk-svenska kriget och slaget vid Lund, Nöbbelöv av jakt och i och för sig även fiske, och Sankt Hans av skarpskyttar och skjutbanor. I det läget yrkade moderaten Bertil Ekstrand på att de föreslagna namnen på skjutvapen ytterligare skulle knytas till slaget vid Lund med namn som Karl XI och andra hjältar.

Själv ville jag också återremittera ärendet, men för att namnen skulle associera till fred och arbetet för freden. Fredsparken vore väl ett bättre namn än Muskötsparken eller Remingtonparken (efter en gevärskonstruktör).

Ärendet blev återremitterat, men efter votering med smärre ändringar beslöts att namnen skulle inriktas åt det krigiska hållet. Kanske borde man hellre välja Husqvarnavägen än Mauservägen för att hylla en svensk industri hellre än en tysk? Det tyckte i alla fall centerns Folke Larsson.

Det är synd att männens föreställningsvärld så ska behöva sätta sin prägel på en stor del av Lund, när vår gemensamma strävan väl ändå är fred, inte minst i dessa dagar.

Thomas

Eric Rhenman

är död och om de döda inget annat än gott. Men i alla fall.

Rhenman uppmärksammades i början av 60-talet för sin studie om industriella relationer som arbetsgivarna gjorde till sitt program, och som fick Göran Therborn att ge ett kapitel i *En ny vänster* (1966) den travasterande rubriken "Herr Eric Rhenmans omvälvning av vetenskapen". En tid var Rhenman professor i företagsekonomi här i Lund men sedan blev världen hans fält. Han avled i Mexico.

För en vän läste vi upp början på DN:s dödsruna: "För mindre än tre månader sedan firade vi Eric Rhenmans 60-årsdag i S:t Petersburg. Tillställningen var festlig med dansande ukrainare, zigenare, kosacker och björnar."

- Vem trodde han att han var, undrade hon. Rasputin?

Tetra Pak

Ekonomisk framgång skapar auktoritet i dessa dagar, när den är så sällsynt. När Sydsvenskans ledare kommenterar Tetra Pak-direktionens beslut att flytta en betydande del av verksamheten från Lund till Italien, utgår den från att beslutet är riktigt och säger förtröstansfullt att även Lund kommer att vinna på det i långa loppet.

Det finns som bekant personer som rimligen är mer insatta och som betvivlar det kloka i beslutet. Vi tänker naturligtvis på den avhopade chefen men också på den demonstrerande personalen. De senare talar förvisso i egen sak, men de har verkligen heller inte gjort sej kända för att bråka i onödan. Det är inte första gången som Tetra Pak utlokaliserar verksamhetsgrenar från kärn- och ursprungsorten Lund men förut har de anställda alltid varit förstående och lojala, vad vi kan minnas.

För staden Lund är det ingen katastrof att Tetra Pak skär ner. Visst är arbetslösheten svår också här för närvarande men det lokala näringslivet är sundare och starkare än på de flesta håll. Och den personalminskning som har aviserats på Åkerlund & Rausing berör fler. Men det finns ändå skäl även för oss som inte arbetar på företaget att ansluta oss till protesterna.

Vi bör göra det för att det handlar om att flytta bort industriell tillverkning. Stadens näringsmässiga och sociala struktur är skev som den är.

Vi bör göra det för att detta inte är bröderna Rausing och övriga ägares ensak. Låt vara att den marxistiska arbetsvärdelektionen inte är vad den är gång var, men ostridigt är att arbetare i Lund tillsammans med kolleger på andra orter har dragit ihop ett mervärde så stort att det har gjort bröderna till ett par av Europas rikaste män. Moraliskt är det faktiskt inte ägarnas ensak vad de gör med detta mervärde, vilka juridiska och formella rättigheter de än må ha.

Och det är inte bara de anställda som kan resa moraliska anspråk. Tetra Pak har otaliga materiella och immateriella band till staden och kommunen. Det normala beteendet för ett framgångsrikt storföretag är att det visar lojalitet med sin basort i både materiell och immateriell form. Ett litet exempel är Volvos stöd till Göteborgssymfonikerna som, oberoende av alla principiella invändningar som man kan ha ur ett vänsterperspektiv, verkligen har resulterat i en massa bra musik. Bröderna Rausing borta i Lundon tycks inte ha förståelse för detta. En nupensionerad direktör i deras koncern, en person som verkligen har demonstrerat sin känsla för Lund, har antytt sin besvikelse över denna snäva, eller ska vi säga snåla, hållning.

Om utopier

(nej, det blir inte sista gången nu heller)

Med risk att verka tjugig kommer Rolf Nilssons fromma förhoppning att slippa höra mer om utopier på skam inte bara nu och i förra nummret av VB (Eva Wigforss) utan framöver också, antagligen. De har en tendens att sticka upp huvudet och vilja vara med i varje handa mänskliga sammanhang.

Bara i skönlitteraturen?

Rolf blev sur, skriver han, för att han misstolkats av mig och Lucifer i rapporteringen från vänsterpartiets årsmöte, men i sin artikel skriver han precis vad han sade där, och jag förstår alldeles upprättigt inte vari misstolkningen består. Dessutom är det ju faktiskt så, vilket varje politiker borde veta, att när det rapporteras från ett möte, så är det normalt det som sägs där som rapporteras.

I sin artikel i VB nr 8 uttrycker han sig först försiktigtvis så, att de är de stora utopierna (det klasslösa resp. självfövaltande samhället) som inte bör få vara bas i partiarbete, men han avslutar med att konstatera att utopier bör stanna i skönlitteraturen där de hör hemma medan individer kan få ha en dröm om ett bättre samhälle.

Lätt göra motlista

Rolfs tanke är uppenbarligen att utopier organiserade i en partiapparat alltid löper en ovanligt stor risk att urarta. Nog så sant; han anför ett antal gräslika exempel. Men inte kan det väl ha undgått någon att brist på utopier ingalunda är någon garanti för att inte hemska ting skall hända? Man kan ganska lätt räkna upp en motsvarande lista där knappast något utopiskt tänkande varit inblandat: den västerländska kolonialismen från upptäckten av Amerika och framåt är bara ett exempel, och folkmorden i f.d. Jugoslavien ett pågående sådant. Den väsentliga frågan är inte utopi/brist på utopi utan hur politisk/militär makt hanteras av dem som har den. Personligen lutar jag kanske snarast åt att den

sortens människor som vill ha makt för att förtrycka andra kommer att göra det i hägnet av en utopi om det råkar finnas någon, annars klarar sig utmärkt utan dem om de inte blir stoppade.

Rolfs tankar att en dröm om ett bättre samhälle kan vara en nyttig individuell politisk motor är naturligtvis sanna. Men den politiska motoreffekten försvinner ju ganska omgående om det tänkandet inte får organiseras. För trettio år sedan måste tanken på ett Sydafrika styrt av sin svarta majoritet ha förefallit som en typisk utopi – till och med vad Rolf kallar en "stor" utopi. Nu är vi nästan där, men om någonting är klart, så är det att det inte hade blivit så om inte denna utopi fått bilda basen för ett politiskt tänkande om en politisk organisation. Graden av organisation och den potentiella sprängkraften i utopin i fråga är främst beroende av motståndets styrka: kompromisslösheten i Marx utopi om ett klasslöst samhälle beror naturligtvis på hämningslösheten och styrkan hos dem som då administrerade klassförtrycket.

Behovet av motutopi

Oavsett vad den europeiska debatten som Rolf hänvisar till tycker om utopiernas död, tror jag faktiskt att den grundligt misstär sig. Vissa illa vårdade utopier har gått hadan; bra. Men i beaktande av det historiska perspektivet lär det inte dröja innan de eller andra börjar gro igen. Det gäller bara att passa noga på vad de är för en sort. Den extrema marknadsliberalismen som vårdas ömt på sina håll – skulle inte den må bra av en mot-utopi?

Och för att vara riktigt allvarlig på slutet: så länge mängder av människor dödas och fängslas på olika håll i världen i kamp för utopin och demokrati eller mänskliga rättigheter, inklusive rätten att inte svälta ihjäl, förefaller talet om utopilöshet vara en lyx man kan unna sig i en fredad välmående enklav.

Charlotte Wikander

Förnyade appellmöten i vår

De vackra vårlördagarna har redan börjat, och besökare på Mårtens-torget frågar efter Röda Kapellet.

Lugn, svarar man därifrån, vi kommer men det dröjer några veckor till. Man har nämligen ambitionen att förnya appellmöten, en utveckling som började i höstas. Det handlar om ännu bättre

Eller är de fortfarande sura för att Lundaborna inte dricker mjölk ur Brikförpackningen utan ur konkurrentens Pure Pak?

koppling mellan musik och tal, om samarbete med riktiga skådespelare, om politisk poesi, om tid för talaren att utveckla sammanhängande resonemang – men då måste de var genomtänkta. Orkestern vill få en smula regi och därmed bli slagkraftigare, men utan att helt uppge den charmfulla nonchalans i klädsel och intonation som är ett av dess kännetecken.

Vårdebuten på torget blir den 17 april, om det inte blir nyval.

Rikta blicken uppåt!

Arbetslöshet och politisk kris i Sverige, inbördeskrig och attentat i vår omvärld. Något har gått snett här på jorden.

Då kan det vara en lättnad att skaffa sej ett annat perspektiv. En möjlighet ges på måndag kväll när Björn Stenholm föreläser över ämnet "Liv i universum?" Kanske ser det bättre ut på andra planeter än här. Björn Stenholm säger sej inte kunna ge något säkert besked om detta, men det är otvivelaktigt så att nyare astronomiska upptäckter har gett bättre underlag för spekulationer om huruvida det finns liv på andra håll i världsallet.

Föreläsningen hålls i stadsbibliotekets cirkelrum 1 och börjar kl 19. Lunds Föreläsninginstitut arrangerar och tar 10 kr i inträde. Det beloppet klarar även den krisdrabbade.

Påskvandring

Vandringsektionen inbjuder alla intresserade till denna klassiker. Årets tur går mellan Stehag och Skånes Fagerhult, cirka sex mil på småvägar i övervägande skogsterräng. Det är trakter som vi tror är nya och fräscha för de flesta. De förändras snabbt nu i och med den nya jordbrukspolitiken så passa på att se dem i nuvarande skick.

Det finns möjlighet att ansluta, alternativt ge upp, vid järnvägsstationen i Perstorp som ligger ungefär halvvägs men vi rekommenderar att man går hela distansen. Längsta dagsetappen beräknas till två och en halv mil.

Det blir två övernattningar i vindskydd. Eftersom påsken är sen i år kan viräkna med hyggligt väder. Mer informationer kommer i VB längre fram men man kan redan nu kontakta Gunnar Sandin, tel. 135899.

Vem företrädde Annika A J?

VB berättade förra veckan om hur Lunds akademiska golfklubb hade uppaktat Naturvårdsverket för att få behålla hela sin bana i Kungsmarken. Uppbackning hade de av kommunstyrelsens ordförande Anika Annerby Jansson (m), tillika utövande medlem i klubben.

Även Sydsvenskan skrev om saken och intervjuade Annika. Till deras reporter sa hon att hon inte hade företrätt kommunen utan de borgerliga partierna.

Naturvårdsverket hade emellertid uppfattat henne som representant just för kommunen – samma kommun som antagit naturvårdsplan som vill ha bort golfbanan. Det framgår klart av en skrivelse som de skickat till park- och naturvårdsnämnden i Lund.

Så Annika måtte ha snubblat bland sina många roller. Fast det gjorde kanske inte så mycket. Naturvårdsverket sa ju ändå nej.

Bygg ut Örtofta och Håstad!

Eslövs kommun innehåller åtskilliga tätorter utanför centralorten: Löberöd, Flyinge, Centrala, Hurva, Marieholm, Lilleharrie och allt vad de heter. Bara till två av dem kan man numera åka kollektivt på lördagar och söndagar, nämligen till Stehag och Örtofta. Kommunen har minskat sina anslag till Länstrafikens bussar.

Örtofta är heller ingen lysande affär för Länstrafiken. Resandeunderlaget är litet. Kommer kommunen att subventionera tågstoppen även efter nästa varv på åtstrammingskranen? Det är inte självklart.

Dubbelsamhället Örtofta/Håstad behöver alltså mer folk som kan ge underlag åt tåg, butiker, skolor och annan service.

Invånarna därute har gått ut i en massiv kampanj mot utbyggnadsplanerna. De flesta är f.d. lundabor. Vi flyttade hit för att vi ville bo i en gullig liten by säger de, och då är deras ståndpunkt mycket rimlig. Särskilt om de (som Martin Landgren, en av de aktivaste kampanjmakarna) säger att de nöjer sej med den obetydliga lokala service som finns.

Men Örtofta/Håstads utbyggnad är alltför viktig för att överlämnas åt lokalbefolkningen.

Det inser Thomas Schlyter (v) i sin artikel i VB nr 9. Han pekar liksom planerna på den stora resurs som orten har, nämligen pågatågsstationen. Här kan man få plats för en stor del av Lunds kommande befolkningstillväxt och ge den en högklassig, miljövänlig försörjning med kollektivtrafik utan att det kostar något extra (i motsats till den drömda Hardebergastaden med dess dyra spårväg).

Så i princip är utbyggnaden bra. Men inte i praktiken. Det blir för långt till stationen, det är för dimmigt vid ån, en skyddsvärd landskapsbild spolieras. Norr om ån går det bättre att bygga, fast då blir det ju inte så mycket bostäder som det skulle behövas för att få underlag till en hygglig service.

Naturvårdsskäl accepterar jag men de anser jag att planen tar hänsyn till. Lokal markdimma ska man ha respekt för och redan de gamla grekerna beaktade sådant när de anlade städer, men de hus som ligger på motsvarande lågmark i Kävlunge förefaller inte särskilt besvärade. Landskapsbild? Nej, det skälet håller inte. Liknande vyer finns på flera håll i närheten.

Om vi inte bygger i Örtofta och Håstad är det stor risk att motsvarande bostäder hamnar i lägen med sämre kollektivtrafik och därmed miljö. Vem har vunnit på det? Bara några egoistiska grönvägare.

Gunnar Sandin

Förr gick det tåg till både Hurva och Holmby. Nu går det inte ens buss på lördagar och söndagar.

Vänsterpartiet om budgetramarna: Borgarna saknar perspektiv

Borgarna skjuter problemen framför sig. Genom att konsekvent vägra diskutera problemen i ett längre perspektiv än ett års försvarar man deras lösning.

— I kommunens budgetberedning har jag gång på gång efterlyst en flerårsplanering av ekonomin, säger Roland Andersson (v). Och jag brukar få svaret: visst, det vore bra, men det är svårt. Och så blir det inget.

"Preliminär ramminskning"

1994 och framåt ska inga kostnader få öka enligt den plan som antogs i november 1992.

Den "preliminära ramminskning" är ett idiotstopp — dåligt därför att det inte är genomtänkt. Det finns ju kostnader som automatiskt stiger därför att kommunen växer. Skolan är ett exempel på de verksamheter som drabbas av detta. Det finns stor risk att nödvändiga investeringar skjuts på framtiden, en risk som förstärks

när kommunstyrelsen genom sin ramsättning uppmanar nämnderna att endast behandla det närmaste året. Detta i ett läge där alla säger att man bör utnyttja lågkonjunkturen till att investera, dels för att skapa jobb och dels för att det är billigare då.

Lundaborna accepterar

Vänsterpartiet har blickat framåt, så gott det går. Man finner bl.a. att kommunens ekonomi försämrades 1995 om inte konjunkturen vänder rejält. Då kanske t.o.m. borgarna accepterar en skatthöjning.

Vänsterpartiet gör det redan nu och är övertygat om att Lundaborna tycker likadant. Då kan nämligen en viss välfärd räddas — parker behöver inte läggas i malpåse, biblioteket kan åter vara öppet på söndagarna när folk har tid att gå dit. Även några barn som är yngre än arton månader kan få dagisplats. Skolklasserna behöver inte bli större. Och kommunens ekonomi blir allmänt sundare.

Fler tar stadsbussen men nya försämringar väntar

Förra året minskade resandet med stadsbussarna i Lund men nu har trenden vänt om man får tro siffrorna för årets två första månaderna. Då ökade antalet resor med drygt 4 procent, och intäkterna med över 20, på grund av de stora taxehöjningarna. Siffrorna redovisades på gatu- och trafiknämndens sammanträde i onsdags.

Tacka lågkonjunkturen?

Vad är orsaken till ökningen? Knappast vädret, eftersom det på det hela taget var likadant i år som i fjor. Kanske reklamkampanjen som bl.a. uppmanar folk att ta bussen om de har varit utre och druckit öl. Troligast lågkonjunkturen och den dyrare bensinen som gör att folk inte har lika mycket råd som förr att köra bil.

Men även bussen har ju blivit dyrare, mycket dyrare. Från 1990 har taxorna ökat med närmare 40 procent. Intäkterna steg inte lika mycket eftersom resandet minskade under både 1991 och 1992. Ja, förra året var minskningen så stor att totalintäkterna sjönk, trots de dyrare biljetterna, något som vänsterpartiet varnade för när beslutet togs. Det handlade om ett slags Lafferkurva för kollektivtrafikens taxor.

Det är tydligen svårt att på förhand veta hur allmänheten ska reagera. En cynisk borgerlig politiker drog på nämndens möte slutsatsen av rapporten att man alltid måste höja rejält för att vara säker på att man kompenserar bortfallet.

Fortsatt utglesning

Nämnden hoppas och räknar med att resandeeökningen ska fortsätta. Det förutsätter nog att lågkonjunkturen håller i sej, för det blir sämre service i flera avseenden. 1994 ska antalet trafiktimmar minska med 9 procent i förhållande till 1992, enligt tjänstemännens rekommendation.

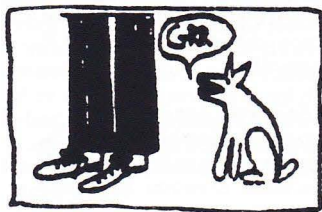
Man vill satsa på de tyngsta, dvs. minst olönsamma linjerna. De minst frekventerade är illa ute, i synnerhet linje 5. Mycket talar för att den ersätts med en service-linje. Men "satsningen" på huvudlinjerna förhindrar inte att trafiken där glesas ut, från dagens sex bussar i timmen under högsäsong till fem. Dessutom kommer högsäsongen att bli kortare och delvis ersättas med en "mellansäsong" höst och vår. Det blir samma tredelning som på gamla Bjarredsbanan fast omvänt: ju varmare desto glesare.

Genom kombinationen av höjda taxor och sänkta kostnader genom försämrade service hoppas moderaterna att bussarna ska köra in 50 procent av sina kostnader mot i dag 34.

Det är knappast illvilja som driver dem. Även en ny röd-grön majoritet skulle antagligen tvingas spara på lokaltrafiken med tanke på kommunens dåliga ekonomi. Men då gäller det att ha en genomtänkt linje så att man väljer och väljer bort rätt. Vi hoppas därför att VB-debatten om stadsbussarna åter kommer igång.

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg. Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksg. 5. T 11 51 59 onsd. faxnr: 046/146582. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund.. Utges med stöd av Vänsterpartiet. Red. ansv. för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Debatten om EG som blev en debatt om NORRLAND

Procenträkning

2,2 procent av väljarsympatierna har vänsterpartiet enligt den senaste mätningen. Optimisten kan trösta sej med att institutet anger felmarginalen för mindre partier till 1,9 procentenhet. Det innebär i lyckligaste fall att vänsterpartiet i själva verket skulle ligga på 4,1 vilket är knappt men dock över mandatspärren.

Å andra sidan skulle pessimisten kunna dra slutsatsen att det är felmarginalen neråt som gäller. Då hamnar man på 0,2 procent vilket skulle innebära att de i princip bara är medlemmarna som tänker rösta på partiet om det blir extraval. Fast 0,2 eller 3,9 spelar i praktiken ingen större roll; det är fyraprocentssränsen som räknas.

Miljöpartiet hade 2,3 procent och är alltså aningen större än v. 2,3 + 2,2 = 4,5 vilket är ett starkt argument för den partifusion som länge har förespråkats av vissa VB-skribenter. Fast egentligen är det kanske bara 0,3 + 0,2 = 0,5 procent.

Litet är vackert? Nej, vi hoppas att både v och mp kravlar sej över strecket. Sen kan vi ha en fusion i alla fall. Särskilt om det nu är så att både v- och mp-siffran egentligen ska justeras 1,9 procent uppåt. Då blir additionen 4,2 + 4,3 = 8,5. Det är en aktningsvärd siffra som verkligen er tyngd åt de rödgröna positioner i svensk politik. Ett sådant parti kommer upp i samma storleksordning som Socialistisk folkeparti.

Fast å andra sidan är det risk för att SF spricker på EU-frågan. Det är bra om så sker, för då blir det ännu lättare för oss att bli lika starka som de.

Grr

Lundavänstern för Europa

dvs. för en svensk EG/EU-an slutning håller på att organisera sej. Det är logiskt att så sker eftersom vänsterns argument för en anslutning väsentligen är annorlunda än högerns. Om detta har vi mer att berätta i nästa nummer. Det kan dock redan nu sägas att den nya organisationen inte har för avsikt att begära ekonomiskt anslag från vänsterpartiet.

IVB nr 8 dristade jag mig att med en viss ironi förtydliga Gunnar Sandins argument för ett ja till EG/EU. Uppenbarligen föll inte denna debatteknik GS i smaken. Framförallt tycks GS ha upprörts av att jag beskrivit konsekvenserna av en förändrad stödpolitik vad gäller Norrland. I alla delar av vårt land finns bättre och mindre bra sidor. GS svar tycks endast gå ut på att föra fram sådant som är problem. Inlägget karakteriseras av elitism och förakt för allt som inte är storstad. När jag läser GS kommer jag och tänka på gamla tiders uppslagsverk och de beskrivningar man där gav över hur lapparna levde uppe i norr.

Vet vad jag talar om

GS beskriver mig som en akademisk vänsteranhängare på Norra Fälåden. GS vill väl få det till att jag inte har någon insikt i ämnet. Då kanske jag kan komplettera med att jag kommer från ett småbrukarhem, min fru kommer från Pajala i Norrbotten och min moder räkar vara född i Ruhr.

GS har tittat på teckningar och läst böcker och finner att det mesta av Norrland är fult. Jovisst har kraftbolagen förstört en stor del av Norrlands älvar. Jag har själv gått i dessa gigantiska stendiken. Men det finns också många fall och forsar kvar som ger en naturupplevelse som ej står att finna någon annanstans. Visst finns det låga horisonter men av naturliga skäl bor människorna främst i de mera bördiga älvdalarna inte inne i skogen som du tycks tro.

Ta du tåget och kom upp så skall jag visa dig hur Kalixälven forsar genom Pahakurkio eller när tranorna lyfter från Hjortornmyren. Det finns mycket vackert även söderut men du kan aldrig möta vildmarken här nere.

Du säger att Norrland inte är attraktivt p.g.a. av klimat, avstånd och vintermörker. Men alla är ju inte som GS. För dem som bor i norr är de den miljö de är vana vid och lärt sig leva i. För dem skulle det vara otänkbart att ha en vinter utan snö. Att sydläningar oftast inte flyttar norrut är ju inte något argument. Det finns dessutom alltid undantag.

Från Köpenhamn och Stockholm

Julen 91 var vi uppe i Tärenö. Vi gick på den isbelagda älven. Vid ett pimpelhål satt en kvinna. Jag gick fram och frågade om hur fisket gick. Nog blev jag lite förvånad när hon svarade på danska. Kvinnan hade flyttat upp från Köpenhamn för att uppleva andra värden än de storstaden kunde ge. Naturligtvis finns det fler exempel. Till byn har också flyttat några konstnärer från Stockholm.

Du beskriver Norrland som en landsända som lever på bidrag. Ja så kan man ju påstå när man inte satt sig in i frågan. Faktum är att Norrbotten är en mycket produktiv del av Sverige. Exporten per invånare i norr översteg vid 80-talets början det genomsnittliga värdet för svensken med 60 procent. Troligtvis har dessa värden förändrats men det kvarstår att norrlänningarna bidrar mycket mer till våra exportinkomster än vad någon sydlämning gör.

Vem subventionerar vem?

Problemet för regionerna i norr är att de vinster som skapas genom gruvindustri, trä- och masaindusti samt vattenkraft förs ut ur regionen för att investeras i söder. Nu senast har Sydskraft köpt upp vattenkraft i norr. Det statliga stödet får därför kompensera för en del av det som egentligen skulle kunna investeras i Norrland.

Vem subventionerar egentligen vem? Hur mycket stöd har inte behövs ges till Malmö? Först bygger man gastankers med hjälp av statliga subventioner. Därefter förde staten över all marin nyproduktion från Karlskrona till Kockums i Malmö. Så byggde man bilfabriken. Nu är man på väg att rädda Skånes näringsliv med hjälp av ett stort brobygge. Hur mycket pengar har interullat här? Kanske de t.o.m. kommit från Vattenfalls vinster i norr.

Gunnar Sandin, om du inte gillar Norrland, varför inte slå av strömmen på din dator och släck ljuset? Elströmmen kommer ju till största delen norrifrån och kärnkraften skall vi ju inte nyttja!

Jönsson

Väst kustbanan

Banverket har bestämt sig för att Väst kustbanan ska breddas till dubbelspår förbi Oscarshem och Kobber, med byggstart 1994. Tanken på en ny bana från Stångby mot Kävlinge avvisas alltså. Det lär bli en seg process och mycken tandagnisslan längs den smala bandelen genom Lund.

Men banverket lockar också med att det tredje och fjärde spåret mot Malmö inte ska behöva byggas. Hur man nästan kan lova det är dock oklart. Det förutsätter att det blir ett separat godstågsspår utanför Lund och Lomma, och i sin tur förutsätter det att riksbangården byggs vid Marieholm. Men det har man faktiskt inte beslutat ännu. Troligare är att banverket försöker lura Lund att godkänna en ofullständig systemlösning. Men Lunds kommun kommer att kräva en redovisning av hela systemplanen innan man går med på att upprätta detaljplaner.

Det blir ett möte den 1 april i Kävlinge, där banverket kommer att presentera sin systemplan för sydvästra Skåne. Så långt den nu är färdig.

Tho

MÖTE MÖTE

Må. 22.3 Inget KOMPOLMöte. Fullmäktige inställt.

Vänsterpartiet har medlemsmöte om kommunens ekonomi Onsd 24.3 kl 19.30 på partilokalen, Bredgatan 28.

RÖDA KAPELLET Veckoslut på Idaröd 19-21.3. Samling för gemensam färd Fr 19.3 kl 18.30 Clemenstorget. Ta med alla noter, notställ, inneskor och dryck. Ring Hasse 25 05 30 för frågor om transport. Sö 21.3 inget rep på Odeum. Fr 26.3 Obs dagen! kl 18.00 spelning i Malmö för Iraks KP 59-årsjubileum. Rosengårds Folket Hus, Bennetgatan 13. Repertoar: 1. Anm. till Rune 046/11 50 69. Efter spelningen går vi hem till Louise på knytkalas.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Ragvald och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Gunnar Sandin, tel 13 58 99. Vid utbliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69